

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii käsiteltävänä olevalla kanteella, että komission valtiontukiasiassa nro 382/2004 — Ranska 3.5.2005 tekemä päätös ⁽¹⁾, jonka mukaan avustus, jonka Ranskan viranomaiset myönsivät laajakaistaisen televerkon rakentamiseksi ja käyttämiseksi Limousinin alueella (DORSAL), ei ole valtiontukea, kumotaan.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa useisiin kanneperusteisiin, jotka perustuvat olennaisen menettelymääräyksen ja yhteisön oikeuden rikkomiseen.

Kantaja väittää olennaisen menettelymääräyksen rikkomisen osalta, että komissio loukkasi kantajan menettelyllisiä oikeuksia jättäessään virheellisesti aloittamatta EY 88 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen N:o 659/99 ⁽²⁾ 6 artiklassa säädetyn muodollisen tutkintamenettelyn, joka olisi tehnyt kantajalle — se, jota asia koskee — mahdolliseksi esittää huomautuksia ennen kuin komissio tekee päätöksen.

Yhteisön oikeuden rikkomista koskevalla ensimmäisellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että kyseessä oleva toimenpide ei sisällä valtiontuen aineksia, koska avustus oli myönnetty julkisesta palvelusta maksettavaan korvaukseen liittyen ja koska oikeustapauksessa Altmark ⁽³⁾ esitetyt kriteerit täyttyvät käsiteltävänä olevassa tapauksessa.

Lisäksi kantaja vastustaa riidanalaisista päätöistä siltä osin kuin laajakaistapalvelu katsotaan siinä julkiseksi palveluksi, vaikka televiestinnän alalla julkisen palvelun käsite, sellaisena kuin se ilmenee ”yleispalveludirektiivistä”, tarkoittaa vain matalanopeuksisia palveluja.

Kantaja väittää seuraavaksi, että vaikka kyseessä olevien velvoitteiden olisi katsottava kuuluvan julkiseen palvelutehtävään — johon ne eivät siis kuulu — komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että Limogesin kaupungista puuttui yksityistä aloitteellisuutta ja kilpailua. Se väittää myös, että menettely, jota käytettiin valittaessa operaattori, jolle väitetyn yleishyödyllisen palvelutehtävän toteuttaminen kuuluu, ei mahdollistanut sellaisen ehdokkaan valitsemista, joka olisi voinut suorittaa tämän palvelun edullisimmin kyseessä olevan alueen kannalta. Kantajan mukaan nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa julkinen avustus ei joka tapauksessa voi olla Limogesin kaupungin osalta perusteltu korvauksena julkisen palvelutehtävän toteuttamisesta, ja oikeustapaus Altmark ei siis voi soveltua.

Kantaja vetoaa toisella kanneperusteellaan myös julkisen palvelutehtävän delegoinnissa tapahtuneeseen olennaisesti virheelliseen menettelyyn, joka johti niiden ehdokkaiden, joille olisi voitu delegoida julkisia palveluja, välisen yhdenvertaisuuden loukkaamiseen.

Kantajan esittämä viimeinen kanneperuste perustuu perustelujen riittämättömyyteen siltä osin kuin komissio ei selittänyt, miksi se oli tarkastellut Limousinin aluetta kokonaisuutena ottamatta huomioon erityispiirteitä, jotka liittyvät kaupunkialueisiin, jotka Limogesin kaupungin tavoin edustavat todellisia kilpailusaarekkeitä kyseisellä alueella, ja miksi se ei ole riidan-

alaisen päätöksen missään kohdassa tuonut esiin, että kantajalla on verkko Limogesissa.

⁽¹⁾ C (2005) 1170 lopull. 1.

⁽²⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ Asia C-280/00, tuomio 24.7.2003 (Kok. 2003, s. I-7747).

Kanne 30.9.2005 — Ranska v. komissio

(Asia T-370/05)

(2005/C 315/30)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ranskan tasavalta (Pariisi, Ranska) (asiamiehet: G. de Bergues ja A. Colomb)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 20 päivänä heinäkuuta 2005 tehty komission päätös K (2005) 2576 lopullinen on kumottava siltä osin kuin siinä jätetään yhteisörahoituksen ulkopuolelle 13 519 122,05 euron suuruinen määrä, koska komissio korjasi niiden pinta-alojen määrittämistä, jotka voivat saada tukea viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi vuosina 2001–2003
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän oikeudenkäynnin kohteena olevalla riidanalaisella päätöksellä komissio päätti kantajan viiniviljelyä koskevien tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä sellaisen määrän osalta, joka vastasi yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätettyä määrää, johtuen yhtäältä uusien istutusten sallitun enimmäismäärän ylittämistä ja toisaalta korjauksesta, jota komissio sovelsi Ranskan rakenneuudistuksen/uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi tukikelpoisiksi ilmoittamien pinta-alojen ja niiden pinta-alojen välillä, joita komissio piti tukikelpoisina mainittujen tukien osalta, markkinointivuosille 2000–2001 ja 2001–2002. Kantaja kiistää ainoastaan päätöksen toisen osan, joka koskee pinta-alojen eroon perustuvaa korjausta.

Kantaja vetoaa väitteidensä tueksi kahteen kanneperusteeseen. Ensinnäkin se väittää, että komissio on tulkinnut virheellisesti asetuksen 1258/99 (⁽¹⁾) 7 artiklan 4 kohtaa, koska se ei ole osoittanut, että Ranskan hallitus on rikkonut yhteisön sääntöjä viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi myönnettävän tuen laskennan osalta, eikä myöskään sitä, että Ranskan hallituksen käyttämästä laskentata- vasta on aiheutunut vahinkoa yhteisön talousarvioon.

Kantajan toinen kanneperuste koskee puutteellisia perusteluja, koska riidanalaisessa päätöksessä ei selvitetä sääntöjä, joita komission mukaan olisi tullut soveltaa viljelemättömiin pinta- aloihin, jotka voitiin ottaa huomioon tuen määrää laskettaessa, eikä perustella selvällä tavalla taloudellista korjausta, joka oli suuruudeltaan 10 prosenttia viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi myönnettävien tukien määrästä.

(⁽¹⁾) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1258/1999, EYVL L 160, s. 103–112.

Kanne 5.10.2005 — Giant (China) v. neuvosto

(Asia T-372/05)

(2005/C 315/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Giant (China) Co., Ltd (Kunshan City, Kiinan kansantasavalta) (edustaja: lakimies P. De Baere)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Vietnamista peräisin olevien polkupyörien tuonnissa sekä lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1524/2000 muuttamisesta 12 päivänä heinäkuuta 2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1095/2005 (⁽¹⁾) on kumottava siltä osin kuin sillä on neuvoston asetuksen N:o 384/96 ("perusasetus") 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan vastaisesti, luettuna yhdessä kyseisen kohdan c alakohdan kanssa, hylätty kantajan vaatimus markkinatalouskohtelusta,

rikottu perusasetuksen 11 artiklan 10 kohtaa hylkäämällä kantajan vaatimus siitä, että polkumyynnitullia ei vähennetä muodostetuista vientihinnoista, ja rikottu EY 253 artiklaa siltä osin kuin siinä ei ole esitetty perusteluja;

— neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on Kiinan lain alaisuuteen kuuluva osakeyhtiö, valmistaa pääasiassa polkupyöriä ja niiden osia ja vie niitä yhteisön alueelle. Koska riitautetut toimenpiteet vaikuttavat kantajaan, se jätti komissiolle hakemuksen, jossa se vaati markkinatalouskohtelua. Kantaja myös toimitti polkumyynnin koskevia kyselylomakkeita ja ryhtyi komission kanssa kirjeenvaihtoon, jossa se toi esiin useita eri seikkoja.

Kantaja vastustaa riitauttamaansa asetusta tuomalla ensiksi esiin sen, että sen vaatimus markkinatalouskohtelusta on hylätty. Kantajan mukaan sen vaatimus hylättiin sillä perusteella, että vientilisenssijärjestelmän takia myyntihintoja ja -määriä koskevia kantajan päätöksiä ei tehty markkinasignaalien perusteella ja ilman valtion merkittävää puuttumista yrityksen toimintaan. Kantaja väittää, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdalla olisi tulkittava siten, että markkinatalouskohtelu olisi myönnettävä markkinatalousolosuhteiden vallitessa tietyssä tapauksessa, riippumatta siitä, että voimassa on kansallista lainsäädäntöä tai järjestelmiä, jotka eivät vastaa niitä, jotka ovat käytössä markkinatalouksissa. Koska riitautettu asetus ei vastannut sen kohteena olevaa erityistilannetta, kantaja katsoo, että on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe, joka johtaa 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan rikkomiseen. Kantaja vetoaa samassa yhteydessä EY 253 artiklan rikkomiseen siltä osin kuin riitautetussa asetuksessa ei väitetysti ole esitetty perusteluja, joiden takia vaatimus markkinatalouskohtelusta hylättiin.

Kantaja vastustaa myös sitä, että sen vaatimus, jonka mukaan polkumyynnitullin määrää ei vähennettäisi muodostetusta vientihinnasta tuonnin ja jälleenmyynnin välisenä kustannuksena perusasetuksen 11 artiklan 10 kohdan mukaisesti, on hylätty. Kantaja katsoo, että neuvosto teki oikeudellisen virheen katsoessaan suhteessa edellisissä tutkimuksissa vahvistettuihin kantajan vientihintoihin, että jälleenmyyntihinnat ja myöhemmät myyntihinnat eivät olleet muuttuneet. Kantajan mukaan sille ei ollut vahvistettu vientihintaa edellisissä tutkimuksissa. Kantaja väittää edelleen, että 11 artiklan 10 kohdassa ei edellytetä, että muuttumista arvioidaan suhteessa edellisissä tutkimuksissa vahvistettuihin vientihinnoihin.

(⁽¹⁾) EUVL L 183, s. 1.